

Francesc de Borja

Josep Piera Rubió

Fecha de publicació:

26/11/2009

Premi Joanot Martorell de narrativa 2009

Sello Editorial:

Edicions 62

Premi Joanot Martorell de narrativa 2009

Contacto de prensa

Nombre: Directora de marketing i comunicació AIG: Marta Oliva i Domènech

Telefóno: 93 492 88 36

Email: moliva@grup62.com

Nombre: Núria Rosell

Telefóno: 93 492 8671

Email: nuria.rosell@grup62.com

Nombre: Andrea Cuéllar

Telefóno: 93 482 8211

Email: andrea.cuellar@grup62.com

Nombre: Xavier Gafarot

Telefóno: 93 492 8654

Email: xgafarot@grup62.com

Francesc de Borja (Gandia, 1510 - Roma, 1572) és un dels personatges històrics més singulars i universals del seu segle. Fill primogènit de Joan de Borja, III duc de Gandia, besnét d'Alexandre VI -segon papa Borja- i del rei Ferran el Catòlic, va créixer envoltat de poderosos privilegis per ser l'hereu d'un ric ducat del regne de València i el successor de la nissaga dels Borgia romans. De nen va perdre la seva mare i es va veure forçat a fugir de Gandia durant la guerra de les Germanies. Aquesta doble tragèdia el va dur a Tordesillas, de minyó de la princesa Caterina d'Àustria, i on era reclosa la reina Joana la Boja. Enviat a la cort, de vailet i cavallerís d'Isabel de Portugal, Francesc de Borja es transformà en un cortesà galant i es va casar amb Elionor de Castro, una dama portuguesa. La mort de l'amic i poeta Garcilaso de la Vega i la de l'estimada emperadriu Isabel l'abocaren en una profunda crisi existencial. Per ajudar-lo a superar-la, l'emperador Carles V el nomenà virrei de Catalunya. A Barcelona es va convertir en un home religiós. Retornat a Gandia com a IV duc, va assistir la muller en la mort, i tot seguit va entrar en la recentment creada Companyia de Jesús. A la vila natal va fundar la primera universitat jesuïta del món. Més tard va ajudar espiritualment Santa Teresa de Jesús, el van elegir III general de la Companyia i, un segle després, va ser canonitzat. Coincidint amb el cinquè centenari del naixement del duc sant, i a través d'un relat subtil i apassionant, l'autor retrata humanament la figura i la vida de Sant Francesc de Borja. A partir d'un intens treball de recerca, amb una prosa elegant i propera, Josep Piera ens presenta la vida d'aquest personatge excepcional.

Josep Piera Rubió

Josep Piera (Beniopa, La Safor, 1947) és poeta, assagista i narrador. La seva obra poètica està recollida a *Dictats d'amor* (Poesia 1971-1991), *En el nom de la mar* (1999) i *Cants i encants* (2004). Ha estudiat i traduït els poetes arabigovalencians en l'assaig *El paradís de les paraules* (1995). Entre la seva obra narrativa destaquen *El cingle verd* (1982), *Estiu grec* (1985), *Un bellíssim cadàver barroc* (1987), *Ací s'acaba tot* (1993), *Seducions de Marràqueix* (1996, Premi Sant Joan Caixa de Sabadell 1996), *El Jardí llunyà* (2000), *El temps feliç* (2001), *Jo sóc aquest que em diuen Ausiàs March* (2001), *A Jerusalem* (2005), *Putxa postguerra* (2007), *El llibre daurat* (2018) o *Els fantàstics setanta. 1969-1974* (2020). *Francesc de Borja, el duc sant* (Premi Joanot Martorell 2009). L'any 2023 ha estat guardonat amb el Premi d'Honor de les Lletres Catalanes.